

התנועה הרפורמית
יהדות ישראלית ללא מחיצות

טקס הבדלה

בין יום הזכרון ליום העצמאות

ביחד זוכרים, ביחד מבדילים בין עצב לצחוק, ביחד חוגגים טקס מעבר והבדלה בין יום הזיכרון ליום העצמאות.

”יום ליום יביע אמר ולילה ללילה יחיה דעת. אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם.”
תהילים יט', ג.

שנה אחר שנה אנו נפגשים בימי הזיכרון והעצמאות, כעם וכיחידים, שנה אחר שנה אנו חווים את המעבר החד מאבל לשמחה, מייאוש לתקווה, מכאב לריפוי ולצמיחה. בחברה הישראלית שזורים הבכי והצחוק זה בזה, קלועים בצמה אחת, עם זאת מלמדת אותנו המסורת היהודית שיש ליצר גם הפרדות, ולאפשר לכל מימד את מקומו הייחודי. בשנים האחרונות התפתחה מסורת מיוחדת, אשר מקדשת את המעבר בין יום הזיכרון ליום העצמאות, מסורת שמעניקה מעמד מיוחד לכל אחד מהמועדים ומבדילה ביניהם. כשם שאנו מבדילים בין קודש לחול, אנו מבדילים בין יום הזיכרון ליום העצמאות ועוברים ביחד בשער שביניהם.

שער הזכרון

שירים עד כאן

מילים: נתן יונתן | לחן: נחצ'ה היימן

שירים עד כאן
הבכי והצחוק
קולות האנשים, כוכבי הזמן.
השמש והים
הלחם, העולם
המר והמתוק
וכל מה שהיה נשאר
וכל מה שהיה נשאר
לחיות בתוך השיר.

שירים עד כאן
דקה אחר דקה
קצרות ואוהבות וכואבות,
אבל האחרונה
סופית וארוכה
סופית וארוכה
שעון השמש והחול
שעון השמש והחול
הגיע עד לקו.

שירים עד כאן
ניתנה לנו ארכה
עד שהזמן שלנו יעצור.
היו גשמים ואור
מה עוד אפשר לרצות,
מה עוד אפשר לרצות
יפים ממני וממך
יפים ממני וממך
האדמה לקחה.

מגש הכסף

מילים: נתן אלתרמן

את עקבות יום הפרך וליל קו-האש.
עיפים עד בלי קץ, נזירים ממרגוע,
ונוטפים טללי נעורים עברים...
דם השנים יגשו ועמדו לבלי-נוע
ואין אות אם חיים הם או או ירויים.
אז תשאל האמה, שטופת-דמע-וקסם,
ואמרה: מי אתם? והשנים, שוקטים,
יענו לה: אנחנו מגש הכסף
שעליו נתנה מדינת היהודים.
כך יאמרו. ונפלו לרגלה עוטפי-צל
והשאר יספר בתולדות ישראל.

והארץ תשקט. עין שמים אודמת
תעמעם לאיטה על גבולות עשנים.
ואמה תעמד - קרועת לב אף נושמת
לקבל את הנס, האחד ואין שני.
היא לטקס תיכון, היא תקום למול סהר
ועמדה, טרם-יום עוטה חג ואימה.
אז מנגד יצאו נערה ונער
ואט אט יצעדו הם אל מול האמה.
לובשי חל וחגור וכבדי נעלים,
בנתיב יעלו הם הלוח והחרש.
לא החליפו בגדם, לא מחו עוד במים.

מעשה באב ובנו שהיו מהלכין בדרך. נתייגע הבן.
אמר לאביו: "אבא! היכן המדינה (העיר)?"
אמר לו: "בני! סימן זה יהא בידך -
אם ראית בית קברות לפניך, הרי המדינה קרובה לך".
מדרש שוחר טוב, תהילים כ'.

זָנוּר

אלהים את בניו ובנותיו הנאמנים והאמיצים, חילי צבא ההגנה לישראל,
וכל לוחמי המחוקרות וחסמיכות הלוחמים במערכות העם, אשר חרפו נפשם ונפלו
במלחמות על תקומת ישראל:

זָנוּר

ישראל ויתברך בזרעו ויאכל על זיו העלומים ועל חמדת הגבורה ועל קדשת
הרצון ומסירות הנפש אשר נספו במערכה הכבדה: יהיו גבורי מלחמות ישראל עטורי
הנצחון התומים בלב ישראל לדור דור. ונאמר: אמן:

אל מלא הרחמים

אל מלא רחמים, שוכן במרומים, המצא מנוחה נכונה תחת פני השכינה, במעלות
קדושים וטהורים כזוהר הרקיע מזוהרים, לנשמות כל גבורי עמינו, שמסרו נפשם על
גאולת ארצנו.
אנא בעל הרחמים הסתירם בסתר בנפיד לעולמים, ויצרור בצרור החיים את נשמותם
יהנה הוא נחלתם, וינחהו בשלום על משכבם. ונאמר: אמן:

קדיש

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעֲלָמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתְהָ, וְנִמְלִיךְ מַלְכוּתְהָ, בְּחַיִּיכוּן
וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ: אָמֵן:
יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא:
יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא בְרִיךְ
הוּא לְעָלְמָא מִן כָּל בְּרַבְתָּא שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא וְנִחְמַתָּא, דְאִמִּירָן בְּעֲלָמָא. וְאָמְרוּ: אָמֵן:
יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמֵן:
עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְעַל כָּל יֹשְׁבֵי תְּבֵל,
וְאָמְרוּ: אָמֵן:

תפילה לשלום

ר' נחמן מבראצלאב

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּכַפֵּיל מַלְחָמוֹת וְשִׁפּוּכֹת-
דָּמִים מִדְּהַעוֹלָם, וְתַמְשִׁיךְ שְׁלוֹם גָּדוֹל וְנִפְלֵא בְּעוֹלָם, וְלֹא יִשָּׂא גּוֹי אֶל-גּוֹי
חֶרֶב, וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מַלְחָמָה: רַק יִפְרֹו וְיִדְעוּ כָּל-יֹשְׁבֵי תְּבֵל הָאֲמַת לְאֻמַּתְהָ,
אֲשֶׁר לֹא-בָאנוּ לָזֶה הָעוֹלָם בְּשִׁבִיל רִיב וּמַחְלָקָת, וְלֹא בְּשִׁבִיל שִׁנְאָה וְקִנְיָה
וְקִנְיָנוֹר וְשִׁפּוּכֹת-דָּמִים. רַק בָּאנוּ לְעוֹלָם, כְּדִי לְהַפִּיר אוֹתָהּ, תַּתְּבַרַךְ לְנִצְחָה.
וּבְכֹן, תִּרְחַם עֲלֵינוּ, וְיִקְיַם-בְּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְנָתַתִּי שְׁלוֹם בְּאֶרֶץ, וְשָׁכַבְתֶּם
וְאִין מַחְרִיד, וְהִשְׁפַּתִּי חִיָּה מִן-הָאֶרֶץ, וְחֶרֶב לֹא-תַעֲבֹר בְּאֶרְצְכֶם":
וְיִגַּל בְּפִי, מִשְׁפָּט, וְצַדִּיקָה כְּנַחַל אִיתוּי: בִּי-מִלְאָה הָאֶרֶץ דַּעַה אֶת-יְהוָה,
בְּפִי לִים מְכֻסִּים".

הליכה לקיסריה

חנה סוש

אלי, אלי, שלא יגמר לעולם
החול והים, ושרוש של המים,
ברוך השמים, תפלת האדם.

לכל איש יש שם

מילים: זלדה, לחן: חנן יובל

לכל איש יש שם
שנתנו לו שונאיו
ונתנה לו אהבתו
לכל איש יש שם...

לכל איש יש שם
לכל איש יש שם

לכל איש יש שם
שנתנו לו חטאיו
ונתנה לו כמיהתו

לכל איש יש שם
שנתנו לו ההרים
ונתנו לו כתליו

לכל איש יש שם
שנתנו לו המזלות
ונתנו לו שכניו

לכל איש יש שם
שנתן לו אלוהים
ונתנו לו אביו ואימו

לכל איש יש שם
שנתנו לו קומתו ואופן חיוכו
ונתן לו האריג

שער ההבדלה

נחמה

מילים: רחל שפירא | לחן: נורית הירש

מי שחווה את בערת
הקִיץ,
ליבו לבית
ופני הנוף ראי
לחרדותיו.
את מי ישביע
את מי ירגיע
ועל מה יתפלל עד
סתיו.

זה בזו נביט...

זה בזו נביט
ונתמה שנית
אם ראינו נכונה
לפעמים אני
לפעמים אתה
כה זקוקים לנחמה.

מי שצמא לכל מחווה של חסד,
אוזנו תופסת -
איך הקריאות חוצות את הרחוב
שואל עדיין
שואל מאין
כן, מאין כוחות לשאוב.

ולכאורה עסקנו בשלנו
רק בשלנו
בלי לבקש גדולות ונצורות.
שלווה מופרת
וכבר אחרת
ואין טעם לכסות
כי בפתח נכנסות -
התמורות.

אדם בחייו

יהודה עמיחי

אָדָם בְּחַיָּו אֵין לוֹ זְמַן שְׂיֵהֶיָה לוֹ
זְמַן לְכָל.
וְאֵין לוֹ עֵת שְׂתֵהֶיָה לוֹ עֵת
לְכָל חִפְּץ. קִהְלֵת לֹא צָדֵק נִשְׁאָמֵר כָּךְ.
אָדָם צָרִיף לִשְׁנֵא וּלְאָהֵב בְּבֵת אַחַת,
בְּאוֹתָן עֵינַיִם לְבָכוֹת וּבְאוֹתָן עֵינַיִם לְצַחֵק
בְּאוֹתָן יָדַיִם לְזֶרֶק אֲבָנִים
וּבְאוֹתָן יָדַיִם לְאַסֵּף אוֹתָן,
לַעֲשׂוֹת אַהֲבָה בְּמִלְחָמָה וּמִלְחָמָה בְּאַהֲבָה.
וּלְשֵׁנָא וּלְסִלַּח וּלְזִכָּר וּלְשִׁכַּח
וּלְסִדָּר וּלְבִלְבֵּל וּלְאַכֵּל וּלְעַכֵּל
אֵת מַה שְׂהִיִּסְטוּרִיָּה אַרְכָּה
עוֹשֶׂה בְּשָׁנִים רַבּוֹת מְאֹד.

אָדָם בְּחַיָּו אֵין לוֹ זְמַן.
כִּשְׂהוּא מְאָבֵד הוּא מְחַפֵּשׁ
כִּשְׂהוּא מוֹצֵא הוּא שׁוֹכַח,
כִּשְׂהוּא שׁוֹכַח הוּא אוֹהֵב
וּכִשְׂהוּא אוֹהֵב הוּא מִתְחִיל לְשַׁכּוֹחַ.

וּנְפִשׁוֹ לְמוֹדָה,
וּנְפִשׁוֹ מְקַצֹּעִית מְאֹד
רַק גּוֹפּוֹ נִשְׁאָר חוֹבֵב
תְּמִיד. מְנַסֶּה וְטוֹעֶה
לֹא לוֹמֵד וּמִתְבַּלְבֵּל
שְׂכוֹר וְעוֹר בְּתַעֲנוּגָיו וּבְמִכְאוּבָיו.

מוֹת תְּאֵנִים יְמוֹת בִּסְתּוֹ
מְצוּמָק וּמְלֵא עֲצָמוֹ וּמְתוּק,
הַעֲלִים מִתִּיבָשִׁים עַל הָאֲדָמָה,
וְהַעֲנִיפִים הָעֵרְמִים כְּבָר מְצַבִּיעִים
אֶל הַמְּקוֹם שְׂבוּ זְמַן לְכָל.

עת לבנות ועת לשחוק

קוהלת ג', א'-ח'

א לְכָל, זְמַן; וְעֵת לְכָל-חִפְּץ, תַּחַת הַשָּׁמַיִם.
ב עֵת לְלֵדָת, וְעֵת לְמוֹת;
ג עֵת לְטֹעַת, וְעֵת לְעִקּוֹר נְטוּעַ.
ד עֵת לְהַרוֹג, וְעֵת לְרַפּוֹא,
ה עֵת לְפָרוֹץ, וְעֵת לְבָנוֹת.
ו עֵת לְבָכוֹת, וְעֵת לְשַׁחֹק,
ז עֵת סִפּוֹד, וְעֵת רִקּוֹד.
ח עֵת לְהַשְׁלִיךְ אֲבָנִים, וְעֵת כְּנוֹס אֲבָנִים;
ט עֵת לְחַבּוֹק, וְעֵת לְרַחֵק מִחִבָּק.
י עֵת לְבַקֵּשׁ, וְעֵת לְאַבֵּד,
יא עֵת לְשַׁמּוֹר, וְעֵת לְהַשְׁלִיךְ.
יב עֵת לְקַרוֹעַ, וְעֵת לְתַפּוֹר,
יג עֵת לְחַשׂוֹת, וְעֵת לְדַבֵּר.
יד עֵת לְאָהֵב, וְעֵת לְשֵׁנָא,
טו עֵת מִלְחָמָה, וְעֵת שְׁלוֹם.

היום היום

מילים: דודו ברק | לחן: מוני אמריליו

היום, ביום הזה ממש
אני כבר לא עצוב כל כך
אני כבר לא עצוב כל כך
אני יודע היום

היום אני אולי נרגש
אני אוהב פתאום לחיות
היום אני נרגש
אתה שומע היום.

תן לנו לחיות היום מהתחלה
תן לנו מהתחלה ועד הסוף
ואז תראה איך שאני הולך
יפה בתלם והולך
והולך והולך והולך.

היום, ביום הזה ממש
הדליקי פמוטים שלושה
אמרי הכל בלחישה
היי שותקת היום

היום אני אולי נרגש
אני אומר תפילת תודה
אמרי שאין זו אגדה
אמרי בשקט היום.

תן לנו לחיות היום מהתחלה...

היום, ביום הזה ממש
אני שואל את אלוהים
אני שואל את אלוהים
אני כורע היום

"וכל-אחד ואחד עם נר האלהים שבלבבו יצא בזמן בין-
השמשות לבקש כוכבו. והשעה שעת תהו ובהו, שעת
ערבוב התחומים של אחרית וראשית, של סתירה ובנין,
של זקנה ועלומים. ואנחנו, ילידי בינים, ביודעים ובלא-
יודעים, לפני שתי הרשיות גם-יחד משתחווים ומודים"

חיים נחמן ביאליק

הבדלה

אמיר גלבוע

שְׁעָה זו שְׁנֵת־כְּנֶסֶה לְנִרְתִּיקָה חֲמָה - שׁוֹב אָנִי
רוֹצֶה לְרֵאוֹת בְּנִחְמָה.
שְׁהִבְטַחְתִּי לְעֲצָמֵי כֹה מְעֻט, שְׁלֹא קִימַתִּי
לְעֲצָמֵי כֹה הֶרְבֵּה.
וְאֲבוֹי שְׁאֲנִי מוֹצֵאָה בְּהִבְטַחָה שְׁהִבְטִיחַ ה'
לְאַבְרָהָם, שְׁהִבְטִיחַ ה' לְיַעֲקֹב
שְׁזֹרְעִים יִרְבֶּה כְּחוֹל עַל שְׁפֵת הַיָּם לְרֵב.
שְׁאֲנִי לֹא אֲבָרְהָם. שְׁאֲנִי לֹא יַעֲקֹב.
שְׁהִבְטַחְתִּי לְעֲצָמֵי כֹה מְעֻט, שְׁלֹא קִימַתִּי
לְעֲצָמֵי כֹה הֶרְבֵּה.
שְׁאֲנִינִי יְכוֹל, שְׁאֲנִינִי אֶלֶּא חוֹל, מְעֻט מֵהֶרְבֵּה.

לנר ולבשמים

לְנֵר וּלְבִשְׁמִיִּים, נִפְשֵׁי מִיחְלָה.
אִם תִּתְּנוּ לִי כוֹס, יִיו לְהִבְדֵּלָה:
סְלוּ דְרָכַי לִי, פָּנֹי לְנִבּוֹכָה.
פְּתַחוּ שְׁעָרַי לִי, כָּל מַלְאָכֵי מַעְלָה:
עֵינֵי אָנִי אֶשָּׂא, אֶל אֵל בְּלֵב כּוֹסֶף.
מִמְצִיא צָרְכֵי לִי, בְּיוֹם וּבְלֵילָה:
דֵּי מַחְסוֹר תֵּן לִי, מֵאוֹצְרוֹת טוֹבָךְ.
כִּי לְחִסְדֶּיךָ, אִיו קֶץ וְאִין תִּכְלָה:
יִתְחַדְּשֶׁה גִילִי, טֶרֶפִי וְטוֹבְתִי.
תִּסִּיר יְגוֹנוֹתִי, מִכָּאֵב וּמֵאִפְלָה:
הִנֵּה יְמֵי מַעֲשֶׂה, מִתְחַדְּשִׁים תָּמִיד.
עֲזֵי וְזִמְרַת יְהוָה יִזְהִי לִי לִישׁוּעָה

שער העצמאות

עם צאת יום הזיכרון וכניסתו של יום העצמאות מדליקים נרות חג או מתכנסים יחד ליד הדגל המונף בחזית הבית ומברכים:

ברוך אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאַבֹּתֵינוּ וְלֵאֲמוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמַן הַזֶּה:
ברוך אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִמְּנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזֶמַן הַזֶּה:

שרים יחד במנגינה המסורתית או במנגינת התקווה:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, בְּשׁוֹב יְהוָה אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֹלְמִים: אִזּוּ יִמְלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ וְלִשׁוֹנֵנוּ רִנָּה, אִזּוּ יֵאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם אֵלֶּהָ. הַגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ, הָיִינוּ שְׂמֵחִים: שׁוֹכְהַ יְהוָה אֶת שְׂכִיתֵנוּ בְּאַפִּיקִים בְּנֹנֵב: הִזְרְעִים בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ: הַלֹּחַד לָךְ וּכְבֹהַ נִשְׂא מִשְׁךָ הַזֶּרַע, בֹּא יְבֹא בְּרִנָּה, נִשְׂא אֱלֹמֹתָיו: תְּהִלִּים קכ"ו.

מֵאַתְּ יְהוָה הֵיטָה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ: זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה נִגִּילָה וְנִשְׂמְחָה בּוֹ.
בּוֹם יִשׁוּעוֹת אֲשָׂא וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא:
תְּהִלִּים קי"ח, מתוך תפילת ההלל.

מִגְבִּיחִים אֶת הַכּוֹס וּמְבָרְכִים:
ברוך אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן:

ברוך אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר גָּאֲלָנוּ וְגָאֵל אֶת אַבֹּתֵינוּ וְאֲמוֹתֵינוּ וְהוֹצִיאָנוּ מֵעַבְדוֹת לְחֵרוֹת מִשְׁעַבּוֹד לְגִאֲלָה מִיַּגוֹן לְשִׁמְחָה וּמֵאֲכֵל לַיּוֹם טוֹב. כֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הִגִּיעָנוּ לְמוֹעֲדִים הַבָּאִים לְקִרְאֵתֵנוּ לְשִׁלוֹם, וְנִשְׂמַח בְּהַשְׁלַמַת כְּנֶנֶן אֶרֶץ וּבְהַשְׁכַּנַת שְׁלוֹם בְּגִבּוֹלָהּ וּבְכָל יוֹשְׁבֵיהָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה גָּאֵל יִשְׂרָאֵל.

שיר בבוקר בבוקר

מילים: אמיר גלבוע | לחן: שלמה ארצי וגידי קורן

להוד אלף שנים מפכות במסתרים,
אלף שנים צעירות לפניו
כפלג צונן, כשיר רועים, כענף.

פתאום קם אדם בבוקר
ומרגיש כי הוא עם ומתחיל ללכת,
ורואה כי חזר האביב
והוריק שוב אילן מן השלכת.

פתאום קם אדם בבוקר
ומרגיש כי הוא עם ומתחיל ללכת,
ולכל הנפגש בדרכו קורא הוא שלום.

פתאום קם אדם בבוקר
ומרגיש כי הוא עם ומתחיל ללכת,
ולכל הנפגש בדרכו קורא הוא שלום.

דגנים עולים מול פניו מבין חריצי המדרכת.
וניחוחות לראשו מדיפים עצי אודרכת.
הטללים רוססים והרים, ריבוא קרניים,
הם יולידו חופת שמש לכלולותיו.

פתאום קם אדם בבוקר
ומרגיש כי הוא עם ומתחיל ללכת,
ולכל הנפגש בדרכו קורא הוא שלום.

והוא צוחק גבורת דורות מן ההרים,
ונכלמות משתחוות המלחמות אפיים,

כה אמר יהוה שבתי אל-ציון ושכנתי בתוך ירושלים ונקראת ירושלים עיר האמת והר-יהוה
צבאות הר הקדוש: כה אמר יהוה צבאות עד ישובו זקנים וזקנות ברחבות ירושלים ואיש
משענתו בידו מרב ימים: ורחבות העיר ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחבתי: כה אמר
יהוה צבאות הנני מושיע את עמי מארץ מזרח ומארץ מבוא השמש: והבאתי אתם ושכנו בתוך
ירושלים והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים באמת ובצדקה:
זכריה ח', ד-ח'.

אנו מושיטים יד שלום ושכנות טובה לכל המדינות השכנות ועמיהן, וקוראים להם לשיתוף
פעלה ועזרה הדדית עם העם העברי העצמאי בארצו. מדינת-ישראל מוכנה לתרום חלקה
במאמץ משתף לקידמת המזרח התיכון כלו.

אנו קוראים אל העם היהודי בכל התפוצות להתלכד סביב הישוב, בעליה ובבניו ולעמד
לימינו במערכה הגדולה על הגשמת שאיפת הדורות לגאולת ישראל.
מתוך מגילת העצמאות.

תפילה לשלומה של מדינת ישראל

צור ישראל ונזאלו. ברה נא את מדינת ישראל, ראשית צמיחת גאלתנו. הגן עליה ברב חסדה, ופריש עליה סבת שלומה. שלח אורה ואמתה לראשיה, לשופטיה ולנבחריה, ותקנם בעצה טובה מלפניה, למען ילכו בדרך הצדק, תחפש והישר, חוק ידי מגני ארץ קדשנו, ותנחילם ישועה וחסים. ונתת שלום בארץ, ושמחת עולם ליושביה. פקד נא לברכה את אחינו בית ישראל בכל ארצות פזוריהם. טע בלבם אהבת ציון ומי בהם מפל עמנו יחי אלהיו עמו ויעל לירושלים עירך, אשר נקרא שמך עליה. האצל מרוחה על כל יושבי ארצינו. חסר מקרבנו שנאה ואיבת, קנאה ורשעות. וטע בלבנו אהבה ואחות, שלום ורעות. ונים במהרה חזון נביאה: "לא ישא גוי אל גוי חרב, ולא ילמדו עוד מלחמה". ישעיה ב'.

שמחה גדולה הלילה

מילים: משה אליהו | לחן: עממי ערבי

הלילה לילה לילה לילה
הלילה אנו באנו לערוך
נשף נעים
רוקדים ושרים כלנו
נהנים וגם שמחים
ילה למחא כפים שמחה תהיה כפלים

יוסיף האל עלינו שמחה וחסים טובים
תחי מדינתנו
תמיד תהיו שמחים
ילה למחא כפים לכבוד ירושלים

בארץ מולדתנו בחג עצמאותנו
נרים את דגלינו ונברך צה"ל/לנו/חיילינו
ילה למחא כפים לכבוד ירושלים

הלילה לילה לילה
שמחה גדולה הלילה

התקווה

כל עוד בלבב פנימה
נפש יהודי הומייה
ולפאתי מזרח קדימה
עין לציון צופיה.

עוד לא אבדה תקוותינו
התקווה בת שנות אלפיים
להיות עם חופשי בארצנו
ארץ ציון וירושלים